

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 725/06
25.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиље АА, коју заступа АБ, против туженог "ББ", кога заступа пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја решења одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1560/05 од 8.12.2005. године, у седници одржаној 25.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ ревизија туженог и ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1560/05 од 8.12.2005. године у ставу првом изреке тако што се ПОТВРЂУЈЕ пресуда Општинског суда у Тителу П. бр. 168/04 од 17.1.2005. године у делу у којем је одбијен тужбени захтев тужиље да се поништи решење в.д. директора туженог бр. 281 из 2004. године и тужени обавезе да је врати на рад, а жалба тужиље у односу на овај део одбија као неоснована.

Образложење

. Пресудом Општинског суда у Тителу П. бр. 168/04 од 17.1.2005. године ставом првим изреке тужбени захтев који гласи "тужбени захтев тужиоца усваја се у целости и поништава се као незаконито решење в.д. директора туженог бр. 281 из 2004. године, обавезује се тужени да тужиоца врати на рад и да тужиоцу исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања која му припадају по закону, општем акту или уговору о раду и уплати доприноса за обавезно социјално осигурање, као и да накнади трошкове поступка све у року од 15 дана под претњом принудног извршења" суд одбија. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да накнади парничне трошкове туженом у износу од 13.500,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 1560/05 од 8.12.2005. године жалбе тужиље и туженог се усвајају а пресуда Општинског суда у Тителу П. бр. 168/04 од 17.1.2005. године преиначује тако што се делимично усваја тужбени захтев тужиље и поништава се решење в.д. директора туженог бр. 281 из 2004. године и обавезује тужени да врати тужиљу на рад, док се у преосталом делу пресуда укида и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду у делу у којем је усвојен тужбени захтев тужиље и поништено решење в.д. директора туженог бр. 281 из 2004. године и тужени обавезан да врати тужиљу на рад у законском року изјавио је ревизију тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља АА, по занимању трговац, код туженог је радила дуже од 27 година на радном месту трговца и заменика пословође. Међутим, због економских тешкоћа и отежаних услова пословања тужени је са "ВВ" закључио споразум о преузимању радника и о закупу пословних просторија, продавница туженог, на одређено време, период од пет година. Истим је дефинисан статус запослених на такав начин да радници код закупца заснивају радни однос за време важења уговора о закупу, а да им радни однос код туженог мирује за то време и право да се по истеку рока закупа врате у радни однос код туженог.

Са ових разлога тужиљи је понуђено закључење уговора о раду под измењеним условима бр. 248 од 7.10.2004. године и анекс уговора о раду бр. 01/04 уручени 8.10.2004. године. Према садржини понуде и анекса бр. 01/04 уговора о раду тужиљи је понуђено да због чињенице да је послодавац услед економских тешкоћа издао у закуп свој објекат "ГГ", у којем је запослени - тужиља обављала послове продавца, у сарадњи са закупцем наведеног пословног објекта "ВВ", запослење са пуним радним временом, код тог послодавца, закупца објекта. Понуђено је да радни однос код туженог мирује за сво време трајања рада код новог послодавца, као и да по истеку рока закупа тужиља има право да се врати на рад код послодавца "ББ". Међутим, тужиља анекс уговора није потписала а није поступила ни по решењу туженог бр. 275 од 13.10.2004. године којим је привремено распоређена на рад код другог послодавца, тако што ће у периоду од 15.10.2004. године до 15.10.2007. године обављати послове и радне задатке трговца у "ДД", код послодавца "ВВ". Зато је, в.д. директор туженог под бројем 281 у октобру 2004. године на основу члана 103 и 120. Закона о раду покренуо поступак о обављању послова о раду тужиљи АА због

на основу члана 103. и 120. Закона о раду донео решење о отказивању уговора о раду тужиљи АА, због одбијања потписивања понуђеног уговора о раду под измењеним условима.

Обзиром на предње Општински суд закључује да је спорно решење туженог бр. 281 законито јер послодавац у оваквом случају може запосленом понудити закључивање уговора о раду под измењеним условима сагласно члану 103. Закона о раду којим ће уредити право запосленог на мировање радног односа за време рада код послодавца са којим је закључен уговор о закупу и да након истека уговора о закупу има право да се врати на рад код послодавца па зато одбија тужбени захтев тужиље за поништај истог.

Међутим, Окружни суд побијаном пресудом преиначује пресуду Општинског суда тако што усваја тужбени захтев тужиље и поништава решење в.д. директора туженог бр. 281 из 2004. године и обавезује туженог да врати тужиљу на рад. Окружни суд закључује да није било законских основа да против њене воље тужиља буде упућена на рад код другог послодавца.

Обзиром на предње, Врховни суд налази да је правилан закључак Општинског суда да у оваквој чињеничној ситуацији тужени има законских услова управо да понуди тужиљи рад код другог послодавца и уговор под измењеним условима. Наиме, нерентабилност у пословању и немогућност послодавца да запосленима обезбеди посао којим би остварили право на рад и зараду која им по том основу припада, могу се сматрати оправданим разлозима у смислу члана 103. Закона о раду, а упућивање на рад код другог послодавца као измењени услови који оправдавају закључење новог уговора о раду под овим условима. Зато је тужиљи од стране туженог правилно отказан уговор о раду с позивом на одребе члана 103. Закона о раду који прописује да послодавац може да понуди запосленом закључивање уговора о раду под измењеним околностима само из оправданих разлога, а да се запосленом који одбије да закључи уговор о раду под овим условима, може отказати уговор о раду. Како нерентабилност у пословању и немогућност послодавца да својим запосленима обезбеди посао којим би остварили право на рад и зараду која им по том основу припада, се сматрају оправданим разлозима у смислу наведене законске одредбе, а рад код другог послодавца, измењеним условима који су понуђени тужиљи новим уговором о раду, то одбијање тужиље да закључи уговор о раду којим јој се обезбеђује остваривање њених основних права из радног односа, првенствено право на рад и зараду по основу тог рада, са правом на мировање радног односа за време рада код послодавца са којим је закључен уговор о закупу и правом да се по истеку одређеног рока врати на рад код тог послодавца, стекли су се услови за отказ уговора о раду на основу члана 103. Закона о раду, како је то правилно оценио Општински суд.

Зато је Врховни суд у смислу члана 395. став 1. ЗПП, усвојио ревизију туженог и одлучио као у изреци пресуде.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК